UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartoli Consilia, Quæstiones, & Tractatus

Bartolus

Lugduni, 1567

Tractatus De Falcone.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96124

Visual Library

quibus cau.ma.l.ſed ⁊ ſi per pretorem.§.ſi magiſtratum.⁊ ideo
videtur in diem ſeq.dilatū.ff.ſi quis cau.l.ij.§.ij.in fi.⁊ l.⁊ ſi poſt
tres.⁊ ff.de vſucap.l vbi lex.Ad idem extra de dolo ⁊ cōtu.c.cū
dilecti.lz enim in non veniendo in penā quis incideret,⁊ tamen
poſt modicum tempus comparendo moram videtur purgare.
vt no.in d.l.⁊ ſi poſt tres.Ad idē ex quib.cau.ma.l.ab hoſtibus.
§.ſed qō ſimpliciter.qꝛ in mora modici temporis nō eſt magnū
damnum.ff.de iudi.l.ſi debitoꝛ.quando ius actoris,⁊ eius actio
non eſt facta deterioꝛ.d.l.⁊ ſi poſt tres.etiā maxime admittatur
ex illa clauſula generali, ſi qua mihi iuſta cauſa videbit.Et con
tra videtur,ꝙ data fuit forma ſolennioꝛ:ergo nō potuit nec de/
buit ſibi preiudicare,vt eo.ti.l.ſz ⁊ ſi per pretorē.§ ſi ferie.⁊ ideo
de talibus ferijs non eſt curādū,⁊ idem a dilatione non excipi/
12 tur.C.de dila.l.ſine pars.in fi. Item qꝛ dilationum materia eſt
amputāda.C.de temp.ap.l.ij. Cum ergo die dilationis nō com/
paruit,alia die non eſt admittendus.C.quando prouoca. nō eſt
ne.l.cum non ex eo die.nec ſe arctare debuit ad vltimū diem ter
mini feriatū.ff.ſi quis cau.l.ij.§.ſi qs. quin verius de mero iure.
Nec ob.d.l.ij.§.ij.qꝛ ibi fuit tēpore iuſto,⁊ ineuitabili impeditus
impedimento ⁊ ideo crederem tunc ſecus, cū iudex ex quadam
equitate poſſit ipſuz admittere ſequēti die argu.C. quomodo ⁊
quādo iud.l.j.⁊ extra de offi dele.c.cōſuluit.⁊ ideo eſt cautela,ꝙ
appareat ꝙ iuſſu iudicis ſit admiſſus die ſequēti,⁊ ita pōt loqui
13 d.l.⁊ ſi poſt tres. ¶†Undecimo quero, qd ſi appareat in actis
relatio nuncij citantis non tñ appareat de cōmiſſione, nunquid
ſufficiat ſola relatio citationis? Et videtur primo ꝙ non ſuper
iij.⁊ iiij.q.vbi ſemper dz fieri citatio ad petitionem partis, vt in
auth.de man.prin.§.nō permittas. Item de mandato iudicis,
vt in auth.de queſtoꝛe.circa med.In contrariū videtur.l.magis
puto §.ne tamē.ff.de reb.eo.⁊ de offi.prefe.vig.l.j extra de app.
f c.cū parati.Si ergo in actis conſtat de relatione[f] ſufficit. Hāc
apprbat Inn.extra de prob.c.quoniā. in gl.citationes.vt ipſe
exponit.i.citatio nuncij.alij cōtra in d.q.vij. lz ſtandum ſit rela/
tioni:tñ relatio non eſt commiſſio iudicis,vnde ſine cōmiſſione
iudicis non pōt fieri,vnde vnū per alterum nō probatur vt C.
de do inter vir.⁊ vxo.l.ſi maritus.extra de teſta.c. cū cauſam.ij.
14 ¶†Duodecimo quero,quid ſi citatus negat ſe citatū,cuius di/
g cto ſtatur,nuncij vel negantis? nuncio creditur in dubio[g],niſi
aliud de contrario oſtendatur:vt no.gl.iiij.q.iij.c.ſi teſtes.⁊ vid
plene no.extra de ſen.excō c.venerabilis.in §.porro.li.vj Idez
videtur tenere Inn c qm̄.de probat.⁊ ſm Hoſ.erāt valide pro/
bationes producende in contrarium.Inſtitut.de inuti.ſtipu §.
alteri.⁊ omnia vera,niſi referatur relatio ad delictum cōmiſſum,
vel ad alium,vltra citationis effectum, quia tunc non creditur:
15 vt ff.de accuſa.l.ea que.⁊ de cuſt.reo l.diuus. ¶†Decimotertio
queritur,nunquid iudex poſſit citare aliquez ciuiliter coram ſe:
vt perſonaliter cōpareat.Et videt q non:qꝛ iuris beneficium a/
licui non eſt auferendum.ff.de re iud.l.iiij.§. ſi quis condemna/
tus.Cū igitur conceſſum ſit omnibus habere poteſtatem conſti/
tuendi procuratorē in cauſis.l.j.§ vſus.ff.de ꝓcur.⁊ Inſtit.per
quas per.agere poſ.§.j.E contra videtur extra de maio.⁊ obe.c.
ſi.⁊ ibi no. Iudicis enim officiū latiſſimū eſt.ff. de iuriſ. omnium
iudi.l.j de iure ciuili prima pars eſt vera niſi res exigat magnaz
cauſe cognitionē:vt in caſibus expreſſis l.vlt. C.de ꝓcu. de iure
cano.aliud videtur in d.c.no.nec poterit mittere ex tunc procu/
16 ratorem:⁊ predicta vera in ordinario,† in delegato vero nō po
teſt perſonaliter citare,niſi in ſua commiſſione cōtineretur, pre/
terquam in caſibus extra de iudic.c.j.lib.vj.⁊ dic:vt ibi not.et de
procu.c.querelam.⁊ adde quod dicī.j.tit.de teſtib. per eundem
17 in q.vj. ¶†Item dic,ſiue ſit iudex ordinarius,ſiue delegatus,
tunc dz citare primo,⁊ ſecundo ⁊ tertio.ff.de re iudi.l.contuma/
cia.§.j.vel vno perēptorio pro omnibus , vt ibi. ⁊ vide extra de
teſtib.c.ij. alias aūt ſine perēptorio de iure cōi non eſt legitima
citatio,nec reputandus eſt contumax.C.quomodo ⁊ quan.iud.l.
tres.⁊ auth.qui ſemel.⁊ xxiiij.q.iiij. de illicita. vnde primus ter/
minus non dicitur peremptorius niſi ex cauſa:vt puta propter
locoꝝ diſtantiam.extra de reſti.ſpol.c.ex literis.in fi. ¶ Item ſi
in primo termino nō perēptorio non comparet,nō punitur niſi
in expenſis.ff.ſi quis in ius voc.nō ier.l.ij.no.ff de re iud.l.cōtu/
macia.⁊ no.extra de procu.c.querelā.in gl. que expenſe ſunt pre/
ſtande tam in cauſa ciuili quam in criminali.no.extra de dolo et
18 contu.c.cū dilecti.in fi. ¶†Decimoquarto quero, citatur qs le/
gitime ſcilicet tribus citationibus,vel vna pro omnibꝰ: vt ff.de
re iudi.l.cōtumacia.§.j. ꝙ cōpareat ad reſpondendū actori quo
expectato nō cōparet in vltima hora termini nec poſt. actor ve/
ro cōparens accuſat contumaciam in termino eius.demū iudex,
nec in die termini,nec in die ſeq.ſed poſt per duos dies,vel plu/
res pronunciat contra reū contumacem:queritur,an valeat. Et
primo videtur,ꝙ non:qꝛ videtur ius circunductū: vt ff. de iudic.
l.⁊ poſt.§.circunducto.⁊ not.extra de offic.delega.c. conſuluit.⁊
ideo ex integro videtur citandus:vt extra de dolo ⁊ contuma.c.
actor.qui.libr.vj. Predictus nanque proceſſus videtur nullus
ipſo iure,⁊ citra appellationem.C.quando prouo.non eſt neceſ.
l.cū non ex eo die.⁊ inſti.de verb.obli.§.omnis ſtipulatio verſic.
id autem.E contra,ꝙ valeat,qꝛ iudici non imponitur neceſſitas
pronunciandi.C.quomodo ⁊ quando iud.l.j.qui poteſt differre,
⁊ expectare reum,an in ſua cōtumacia perſeueret:vt eo.ti.l.con/
ſentaneum.⁊ extra de do.⁊ contu.c.cum dilecti.Item qꝛ non vi/
detur iniuria facta abſenti,ſed gratia in expectando: d. c. conſu/
luit.imo nec dz feſtinare ad decretū interponendū.ff.de damno
infe.l ſi finita.§.⁊ ſi forte.idē in l.⁊ ſi poſt.ff.ſi quis cau.imo quā/
to plus expectatur vt veniat tanto maioꝛ eſt contumacia:vt ex/
tra, vt lit. non conteſt.ca. quoniam frequenter.in fine,de officio
deleg.c ſane.⁊ in d.c.cū dilecti que cōtumacia cumulat penam:
vt ff.de pe.l.relegati.C.de hereti.auth. Gazaros.extra eodem.c.
excōmunicamus. que quidē contumacia multis modis coercet:
vt ff.de re iud.l.contumacia.⁊ d.c.quoniam frequenter.Quanto
igitur tempore durat cōtumacia,durat culpa.⁊ ideo non minus,
ſed grauius punienda,qꝛ pro modo culpe eſt pena infligēda: vt
ff.de pen l reſpiciendū.in princ.nec ideo videtur iudex in mora:
arg.ff.de vſur.l.ſciendum.⁊ extra de electio.c.iij.cum ibi not.nec
per lapſum terminum videtur reus abſolutus: vt extra de dolo
⁊ contu.c.cū dilecti §.preterea. igitur eſt verius qꝛ non videtur
equum ꝙ propter dilationem,quam fecit iudex,aſſiſtens debeat
priuari iure ſuo ſine culpa:argu.C.de inoffi.teſt.l. ſi quis in ſuo.
Et ad contraria de circunductione, reſpō. ꝙ ibi non loquitur de
reo,ſed de actore cuius maioꝛ eſt contumacia quam rei, d. c. a/
ctor. Nec obſtat l.cum non ex eo die.quia illa loquitur in ſenten/
tia diffinitiua,que cum maiori ſolennitate debet ferri. C.de ſen/
tent.l cum ſententiam. nam prima lex loquitur in dilatoria, que
ſententia exerceri non potuit:vt ibi not.⁊c.

ADDITIONES.

a ¶ Tractatus de citatione. Iſtum pro tract. Bar.alle. Alex.in l.j.§.cura carnis.in prin.ff.de offic.prefe.vrb in addi. Bart.⁊ in l.j.§.nunciatio ff.de ope.no.nun.in addi.eiuſdem incip.in verb. an citatio incip.an teneat.⁊ do.meus d. Ia.in d.l.j.§.nunciatio. in duobus locis.

b ¶ §.Cum pretoꝛ. Per quem text.ibi Fulg. inuehit contra pre/tores ⁊ iudices qui interponunt decretum cauſa non cognita.

c ¶ Procuratoꝛ. Adde Bar.in l.quamuis.ff.de damno infe. ⁊ in l.qui ſolēt.in vlti.no.ff.de ali.⁊ cib.leg.cum concoꝛd. de quibus per Iaſ.in l.eum qui.in j.no.C.de procu.⁊ Alex.in d.l.quamuis. in fi.⁊ Mar.Soc in tracta.de cita.artic.v.in iiij.q.princ.

d ¶ Abſque iudicis commiſſione. Adde Bar.per illum text.in l. neminem.C.de exhi.re.⁊ in l.Palatinos.C.de colla.fun.fiſ. libro xj.⁊ Anto.de But.⁊ doc.in c.j.de iudic.Bal.in l.cum clerici.C. de epiſ.⁊ cle.⁊ in c.j.de mil.vaſ.qui contu.eſt.

e ¶ Feriata. Uide plene per Iaſ.in l.j.§.nunciatio.ff. de operis noui nun.⁊ plenius in l.ex quacunqꝫ. ff.ſi quis in ius voc.non ierit.vbi examinat iſtud dictum Bar.hic.

f ¶ De relatione. Sed quid,ſi apparet de citatione per nūcium qui poſtea facit relationem poſt,an valeat: Uide Bar. in l.mul/tum ⁊ ibi dixi.ff de condi.⁊ demonſt.

g ¶ Dubio. Uide Alex.in l.j.§.cura carnis.ī addi.Bar.ff.de offi. prefe vrb.⁊ Iaſ.in l.properandum.§.⁊ ſi quidem.C.de iudic.

Tractatus De Falcone.

a Omes[a] Guido de Blanchardo cum iuiſſet venatum amiſit falconem,quidam ruſticus cepit eum cum ſonaleis, ⁊ iectis, ⁊ ipſum captum poſuit ſub bancho, dando ei beccare panem, et caſeum ⁊ rapas:deinde occaſione mali ci/bi falco eſt interemptus. Ex parte Comi/tis proponit actio in factū contra ruſticum , qui falconi prebuit cām mortis,querit qd iuris? Videt primo quod ruſticus debeat in eſtimationē falconis condēnari ad ſimilitudinē mulieris,que marito dedit poculū amaricatū ad bibēdū:vt ff.de pe.l.ſi qs. §. q abortionis.ſicut medico imputat q ſecuit īperite:vt ff.de offi/cio pſid.l.illicitas.§.ſicuti medico.ff.ad legē Aquiliā.l.idē iuris. in prin.§.pterea.⁊ l.itē obſtetrix.§.ij.ita iſti ruſtico eſt imputan/dū. Preterea tanquam predo ⁊ fur debet iſte ruſticus teneri,qꝛ

ſciebat ꝛ ſcire poterat cum eum cũ iectis, ꝛ ſonaleis inueniſſet, quod non erat iactatus, nec habitus pro derelicto, argum. ff. de furt. l. falſus. in §. ſi iactum. argu. l. j. §. ſi iactatum. ꝛ C. vnde vi. l. cum querebatur. nec poteſt ruſticus ignorantiã allegare, quod dicat falconem in naturalem libertatem perueniſſe cum a natura falcones non naſcantur cum iectis, ꝛ ſonaleis. Sicut per contrarium non poteſt ſtuprationis libidine accuſari, qui ſtuprauit virginem indutam veſte meretricali. ff. de iniur. l. itẽ apud Labeonem. §. ſi quis virgines. ꝛ C. de epiſcop. audien. l. nemini. ꝛ l. ſed ſi accepto. ff. de iure fiſci. Quemadmodum non poteſt conueniri iniuriarum qui clericum ſine tonſura incedẽdo percuſſiſſet, vt tanquam percuſſor clerici puniatur, ſed punitur ac ſi quendam laicum percuſſiſſet. C. de epiſc. ꝛ cler. l. ſi qua per calũniam. imo nullus poteſt iſtum ruſticum excuſare cum ipſum falconem volantem cum iectis ꝛ ſonaleis credere debuit eſſe fugitiuum. vnde vel ipſum capere non debuit, vel ipſum captum publice portare debuit. ſicut in eo qui alienum ſeruum repererit fugitiuum, ꝛ in eum qui rem inuenit alienam, ad hoc enim vt non videatur rem alienam contrectaſſe, debet eam in publicum conſignare, ꝛ libellos de eo publice dare: ꝛ iſta probantur. ff. de ſeruis fugiti. l. j. ꝛ l. fugitiui. ꝛ ff. de furt. l. falſus. §. qui alienum. in fine. Ad hoc accedat de eo qui pecudes alienas intruſit, ꝛ fame necauit, qui tenetur eaſdẽ mortuas dño emendare, vt ff. vi bono. rapto. l. j. §. ſi publicanus. ꝛ C. ad legem Aquiliam. l. de pecoribus. ꝛ ff. ad legem Aquiliam l. quemadmodũ. §. magiſtratus. ꝛ l. Quintus Mutius. §. vlti. Inſuper cum ruſticus portet ea que eum habere non licet, quia aurum portare non poteſt, ſed quod percipit ex illa terra. ſic non debuit ruſticus predictum falconem portare nec occupare, argum. C. de agrico. ꝛ cenſi. l. domini prediorum. nec excuſatur ruſticus eo quod dicit dominum falconis incognitum habuiſſe. Sicut nec excuſatur receptor Illyricani, eo quod dicit ſe colonum Illyricanum minime cognouiſſe, imo hoc ipſo punitur, qui ſe ſeruum fatetur incognitũ tenuiſſe. C. de colo. Illy. l. j. libro xj. Quid plura? In lege Aquilia culpa leuiſſima venit. ſed iſte ruſticus nedum in leui culpa fuit, ſed in lata culpa fuit dando falconi carnes ſalſas ad comedendum, vnde perinde debet teneri, ac ſi eum proprijs manibus occidiſſet, vel ſtrangulaſſet, quia culpa eſt ſe immiſcere rei ad ſe non pertinenti. ꝛ iſta probantur. ff. ad legem Aquil. l. in lege Aquilia. ꝛ ff. de liber. agnoſcen. l. necare. ff. de reg. iur. l. culpa. nil enim intereſt an quis occidat, vel cauſam mortis prebeat, vt ff. de ſica. l. nihil intereſt. ꝛ ff. ad legem Aquil. l. item Mela. §. ſi quis. In contrarium eſt, videtur, quod ruſticus ſit omnino abſoluendus: imo quod magis videtur poſſe repetere expenſas quas fecit, a domino falconis, ſicut repetijt ille, qui inſulam ruentem fulſit, ꝛ ſeruum egrum curauit licet ſit ſeruus mortuus, ꝛ inſula exuſta, vt ff. de negotijs geſtis. l. ſed an vltro. §. j. nec debet ruſtico ſuũ officium eſſe damnoſum. ff. de furt. l. ſi ſeruus. §. quod vero. ꝛ ff. ex quibus cauſis maio. l. cum miles. Item videtur ipſum ruſticum excuſare ſua ſimplicitas, ꝛ ignorantia ſicut alibi excuſatur in corruptione, ꝛ in mala edita actione vel ratione in ius vocatione, ꝛ in teſtamenti cõfectione, ꝛ in facti bonorum delatione, vt iſta probantur ff. de iuriſd. omnium iudicum. l. ſi quis id. § doli mali. ff. ſi quis in ius vocatus non ierit. l. iij. §. final. C. de teſta. l. final. credidit enim ruſticus falconem in naturalẽ laſciuiam deueniſſe, cum a nemine proſequitur. ex hoc licite credidit eum occupare. arg. ff. de acquirendo rerum dominio. l. naturalem. ꝛ Inſti. de rerum diuiſione. §. fere. Adhibuit enim ruſticus talem diligentiam in falcone, qualem adhibet in ſeipſo dando ei comedere, de eo quod ipſe comedit, exiſtimans ſe dominium falconis acquiſiuiſſe, ideo, falcone mortuo, non tenetur, argu. ff. de petit. hered. l. ſi quid poſſeſſor. §. ſicut autem ſumptum. ꝛ C. mand. l. in re mandata. In iſta queſtione pronũciauit elegans, ꝛ vrbanus dominus Uber. de Bonacurſo ſupra dictum ruſticum in eſtimatione falconis fore condemnandum, argumento dictarum legũ dicentiũ, quod ſi aliquis rem fabricenſem, que bene poterat cognoſci per ſignum ſeu bullam que in eius brachijs apparebat, quod occultantium libere fabrice vendicant. C. de fabri. l. ſtigmata. lib. xj. ꝛ aliter eſt dicendum de eo qui pro medicamẽto venenum porrexit, ex quo homo perijt. ff. ad legem Aquil. l. qua actione. §. Celſus. Et dixit actionem Aquilianam non fuiſſe contra ruſticum proponendam, vt quidam ex aduocatis propoſuerunt, ꝛ ſuccubuerunt propter ineptam petitionem quia ruſticus non occidit, ſed prebuit cauſam mortis. vnde actio in factũ fuit proponenda, ꝛ non Aquilia, vt proponatur per dictum §. Celſus, ꝛc.

ADDITIO

a Tho. D. Comes. Iſtud eſt conſi. Bar. quamuis ponatur hic pro tractatu: ꝛ ita habeo pro conſi. Bart. in x. volu. conſi. incip. ccxciij.

a Tract. copule, ꝛ a ſecũdũ Bar.

ADDITIO.

a Th. D. Tractatus copule. Iſtum pro tractatu Bar. allegat do. Frã. Patrinus in ſuo trac. de offi. ꝛ pot. c. ſede vacãte in pluribus locis dijs in ij. pambulo. in õn. ꝛ vide plura de copula, ꝛ ꝯiunctione per Iaſ. in l. j. ff. de iuſti. ꝛ iure, ꝛ ibi plene ſcripſi in meis addi.

Coniunctio, que, tria operatur, adijcit, repetit, ꝛ coniungit. Adijcit vt l. ea tamen. ff. de leg. iij. Repetit l. ſi auia. de cond. ꝛ demon. ꝛ idem eſt de dictione, item, vt l. in repetendis. de leg. iij. Idem dicas de puncto, qui regulariter ponitur pro coniunctione inter nomina ſubſtantiua appellatiua, ſoluta l. triplici. de verb. ſig. ꝛ l. liberorũ. §. preter hec omnia. e. ti. arg. l. pretia. ff. ad l. fal. Itẽ quo ad coniungendum de dictione, cum, tex. in l. Titie textores. de leg. j. §. nihil. ꝛ l. illi cum illo. de vſuf. leg. ꝛ d. l. triplici. licet pariter non coniungat, ſicut ſuperius nominate: quia dictio, cum, diſpartitur. nam primum eſt principaliter, ſecundum acceſſorium in hoc exemplo, vt lego fundum cum inſtrumento: vt l. ſi cui. de fun. inſtruc. ſed quando dictio, ꝛ, interponitur inter contraria tunc diſtinguit. l. coniunctione. de verb. ſignific. ꝛ in l. in vſu. eod. titu.

Alius tractatus Bar. de copula, ꝛ.

Vt liqueat materia copulatiue, ꝛ, aut ea ponitur inter ꝯtraria ac incõpatibilia: aut inter ea q̃ aliquo reſpectu ſunt idẽ: aut inter diuerſa. primo caſu reſoluitur in diſiũctã, l. ſi Titio fun. ꝛ ff. de vſuf. leg. ꝛ C. de codi. l. ſi. Scd'o caſu, aut illa duo ſic ſunt idẽ, vt vnum neceſſario inſit alteri, ꝛ tunc adijcitur copula, ꝛ vnũ reſoluitur in adiectiuum alteri⁹, l. j. ff. de pac. ibi, placitũ ꝛ cõſenſus. ꝛ ibi not. gl. de hoc eſt gl. ĩ rub. C. de agricol. ꝛ cẽſi. li. xj. aut ſunt vnũ q̃ vnũ, genus eſt, aliud eſt ſpecies cõtẽta ſub gñe: vel vnũ ſpecies aliud illius ſpeciei idiuiduũ, ꝛ tũc qñ ꝙ reſtringitur gen⁹ ꝑ ſpeciẽ, qñꝗ nõ, qđ dic ꝑ Dy. ĩ c. gñi ꝑ ſpeciẽ. de re. iu. li. vj. ꝛ ꝑ gl. ĩ l. q̃ſitũ. in §. pen. ff. de fun. iſtr. Tertio caſu qñ cadit iter diuerſa, ꝛ tũc aut ſũt duo ſubſtãtiua, aut ſunt duo adiectiua: aut ſunt due orões diuerſe. Si ſunt duo ſubſtãtiua, puta, lego Titio ꝛ Seio, tũc ſtat ꝓprie, ꝙ ambo ꝯiũgunt ad eãdẽ diſpoſitionẽ pariter vt l. hmõi legatum ſi Titio ꝛ Meuio. ff. de leg. ij. ꝛ l. duob. eo. tit. ꝛ in oibus legib. q̃ tractãt materiã ꝯiunctorũ, qñ ponitur inter duo adiectiua, ꝛ illa adiectiua copulant ẽt. alicui⁹ ſubſtãtie, vt ĩ hoc exẽplum Titius eſt alb⁹ ꝛ magnus, ꝛ ſeruus talis, ꝛ re vera tũc requiritur ꝯcurſus, l. Titie tex. ff. de le. j. ꝛ l. ſeruis vrbanis. in fi. ff. de leg. ij. aut illa adiectiua copulant neutraliter, nõ reſpectu alicuius ſubſtãtie: vt lego empta ꝛ parata, ꝛ tũc perinde eſt, ac ſi copula caderet iter duas orões, quaſi legaret empta ꝛ parata, vt ſtatim dicã. qñ cadit inter duas orones diuerſas ꝛ tunc aut copulant reſpectiue ad aliud ꝛ reqritur ꝯcurſus vtriuſq꜄. l. ſi heredi plures. ff. de cond. inſt. ꝛ l. ſi ita quis promiſerit. de ver. ob. Si vero copulant principaliter ꝛ per ſe, nõ requiritur cõcurſus, ſed quelibet per ſe verificatur, l. j. ff. de his qui no. infa. ꝛ l. j. ff. de ſicar. Bar.

Tractatus dictionũ quarũdam ſecundum Bar. a Saxoferrato.

Dictio niſi, icludit poſitionem de qua ĩ l. actiõe. C. de trãſac. ꝛ ꝑ Dy. in regula, peccatum non dimittitur. lib. vj. ꝑ gl. in l. ſi eũ. §. ſi, in ver. idem Põponius. ff. ſi quis caut. De dictione, continuo, gl. in l. ſtipulatus ſum Damã. in ver. continuo. ff. de verb. oblig. Dictio, penitus, ponitur vt de ea habetur in l. fundorũ. de vſu, rei iudi. De dictione